

Publicerad 2022-08-11 22:13 av blimp

Den skönaste färgen - 17

”Kärningen har våran älva. Jävla skit.”

”Jag visste inte att det var våran älva.”

”Men det är det. Det var ju vi som hittade den.”

”Jag hittade den.”

”Skitsamma! Jag vill ha tillbaka den.”

Jag kunde se hur stressen grep allt hårdare om Carro. Såg det på fingrarna som liksom krökte sig runt cigaretten. Hon stod bredvid Volvon och rökte en sista gång innan hon skulle köra hem till den gula villan vid järnvägen där hennes kille Tomas antagligen satt och undrade var hon höll hus. Att sköta deras unge krävde minst två pers och han hade varit ensam med honom i flera timmar nu.

”Varför vill du ha tillbaka den?” undrade jag så försiktigt jag kunde.

”För att det är en älva! Ett övernaturligt väsen! Det är det coolaste jag har sett, kanske det coolaste som finns i hela världen.”

”Men vad skulle vi ha gjort med den? Allvarligt. Pettersson verkar schyst, tycker jag. Tror du inte hon kan ta bättre hand om den än vad vi skulle ha gjort?”

”Pettersson är en satans lögnerska. Jag litar inte en sekund på henne.” Carro kastade fimpen i marken och pressade den långt ned i snön med skosulan, som vore den ett kryp hon försökte döda. ”Vi får tänka ut någonting. Jag kommer tillbaka så fort jag kan.”

Vi sade hejdå och hon satte sig i bilen. När hon smällde igen dörren gjorde hon det så hårt att ett par kråkor kraxade till och flög iväg från trädet de suttit i bredvid parkeringen. Så backade hon ut och susade iväg med snön yrande kring däcken.

Kvar stod jag och undrade vad jag skulle göra av mig själv. Antagligen borde jag ha gått och handlat eftersom jag gjort slut på all min mat under nattens munchies-attack. Sova hade också varit en bra idé då det var länge sedan jag gjort det. Men jag gjorde inget av detta. Jag gick in, tog hissen till fjärde våningen och ringde på dörren hos E. Pettersson.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren blimp med Poeter.se id #229203 innehar upphovsrätten